

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.1.2012
COM(2012) 12 final

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**βάσει του άρθρου 29 παράγραφος 2 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου, της 27ης
Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που
τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε
ποινικές υποθέσεις**

{SEC(2012) 75 final}

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**βάσει του άρθρου 29 παράγραφος 2 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου, της 27ης
Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που
τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε
ποινικές υποθέσεις**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ιστορικό

Με την απόφαση πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008¹ (στο εξής: «απόφαση πλαίσιο»), για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, θεσπίζεται γενικό νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία των δεδομένων στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις. Η εν λόγω απόφαση πλαίσιο άρχισε να ισχύει στις 19 Ιανουαρίου 2009².

Η απόφαση πλαίσιο ήταν αναγκαία, διότι κατά τον χρόνο έκδοσής της δεν υπήρχε κάποιο γενικής ισχύος μέσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο το οποίο να καλύπτει τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις³. Το άρθρο 3 της οδηγίας 95/46/ΕΚ για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ορίζει ότι οι διατάξεις της οδηγίας δεν εφαρμόζονται «στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι δραστηριότητες που προβλέπονται στις διατάξεις του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, στην επεξεργασία δεδομένων που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου».

Σκοπός της απόφασης πλαισίου είναι να παρέχεται σε επίπεδο ΕΕ υψηλό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις. Συγχρόνως, είναι σκόπιμο να κατοχυρώνεται ένα υψηλό επίπεδο δημόσιας ασφάλειας⁴. Η απόφαση πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να

¹ ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 60.

² Άρθρο 30.

³ Αιτιολογική σκέψη 5 της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁴ Άρθρο 1.

προβλέπουν αυστηρότερες διασφαλίσεις για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία συλλέγονται ή τυγχάνουν επεξεργασίας σε εθνικό επίπεδο⁵.

Το πεδίο εφαρμογής⁶ της απόφασης πλαισίου περιορίζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία πραγματοποιείται για λόγους πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης ή δίωξης αξιόποινων πράξεων ή εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων προκειμένου για δεδομένα τα οποία διαβιβάζονται ή έχουν διαβιβασθεί ή διατεθεί:

- μεταξύ των κρατών μελών,

- από κράτη μέλη σε αρχές ή συστήματα πληροφοριών τα οποία έχουν συσταθεί δυνάμει του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση («Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις»), ή

- στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών από αρχές ή συστήματα πληροφοριών που έχουν συσταθεί δυνάμει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν διαβιβασθεί μεταξύ κρατών μελών μπορούν επίσης να διαβιβάζονται σε τρίτα κράτη ή σε διεθνείς φορείς, εφόσον όμως πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις⁷.

Η απόφαση πλαίσιο εφαρμόζεται πλήρως στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία, επειδή αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία συμμετέχουν στην απόφαση πλαίσιο σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθώς και σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου 2000/365/EK και 2002/192/EK.

Σε ό,τι αφορά την Ισλανδία, τη Νορβηγία, την Ελβετία και το Λιχτενστάιν, η απόφαση πλαίσιο αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας και των πρωτοκόλλων που έχουν συναφθεί είτε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση με την Ισλανδία και τη Νορβηγία, την Ελβετική Συνομοσπονδία και το Λιχτενστάιν, καθώς και των αποφάσεων του Συμβουλίου 1999/437/EK, 2008/149/ΔΕΥ και 2008/262/ΔΕΥ.

1.2. Περιεχόμενο της απόφασης πλαισίου 2008/977/ΔΕΥ

Το πεδίο εφαρμογής της απόφασης πλαισίου δεν περιλαμβάνει την εγχώρια επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες δικαστικές ή αστυνομικές αρχές των κρατών μελών (άρθρο 1 παράγραφος 2).

Γενικά, οι νομοθετικές πράξεις περί αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις οι οποίες αφορούν ειδικά επιμέρους τομείς και περιέχουν διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν εκδόθηκαν **προ** της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος της απόφασης πλαισίου, υπερτερούν των διατάξεων αυτής της τελευταίας

⁵ Άρθρο 1 παράγραφος 5.

⁶ Άρθρο 1 παράγραφος 2.

⁷ Άρθρο 13.

(άρθρο 28). Η απόφαση πλαίσιο δεν θίγει τις πράξεις οι οποίες θεωρείται ότι συνιστούν «πλήρη και συνεκτική σειρά κανόνων» σχετικά με την προστασία δεδομένων (αιτιολογική σκέψη 39). Οι άλλες ρυθμίσεις οι οποίες διέπουν συγκεκριμένους τομείς και περιέχουν κανόνες περιορισμένης εμβέλειας σχετικά με την προστασία δεδομένων κατισχύουν της απόφασης πλαισίου μόνον εφόσον οι κανόνες αυτοί είναι πιο περιοριστικοί σε σύγκριση με τις διατάξεις της απόφασης πλαισίου. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις της απόφασης πλαισίου (αιτιολογική σκέψη 40).

Η απόφαση πλαίσιο προσδιορίζει τους στόχους της προστασίας δεδομένων στο πλαίσιο του έργου των αστυνομικών και δικαστικών αρχών. Προβλέπει κανόνες σχετικά με τη νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε πληροφορία η οποία ενδεχομένως ανταλλάσσεται υποβάλλεται σε επεξεργασία η οποία είναι σύμφωνη και συνάδει με τις θεμελιώδεις αρχές της ποιότητας των δεδομένων.

Στην απόφαση πλαίσιο καθορίζονται επίσης τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς να υπονομεύονται τα συμφέροντα τα οποία εξυπηρετούνται με τις ποινικές έρευνες. Προς τούτο, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να ενημερώνονται και να διαθέτουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν.

Οι εθνικές αρχές ελέγχου, ενεργώντας υπό πλήρη ανεξαρτησία κατά την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί, οφείλουν να παρέχουν συμβουλές και να παρακολουθούν την εφαρμογή των μέτρων που τα κράτη μέλη θεσπίζουν με σκοπό τη μεταφορά της απόφασης πλαισίου στην εσωτερική τους έννομη τάξη.

1.3. Η υποχρέωση της Επιτροπής να καταρτίζει εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή

Το άρθρο 29 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου προβλέπει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2010.

Σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στην εθνική τους νομοθεσία οι υποχρεώσεις που επιβάλλει η απόφαση πλαίσιο, καθώς και τις πληροφορίες σχετικά με τις αρχές ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 25 της απόφασης πλαισίου.

Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να καταρτίζει έκθεση κάνοντας χρήση των πληροφοριών που της υποβάλλουν τα κράτη μέλη. Το Συμβούλιο οφείλει, πριν από την 27^η Νοεμβρίου 2011, να αξιολογήσει τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη συμμορφώθηκαν με την παρούσα απόφαση πλαίσιο.

1.4. Πηγές πληροφοριών στις οποίες στηρίζεται η παρούσα έκθεση

Έως τις **9 Νοεμβρίου 2011**, 26 εκ των 27 κρατών μελών καθώς επίσης το Λιχτενστάιν, η Νορβηγία, η Ισλανδία και η Ελβετία είχαν διαβιβάσει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης πλαισίου.

Από τα εν λόγω **26** κράτη μέλη, τα **14** δήλωσαν ότι η ισχύουσα νομοθεσία τους θέτει σε εφαρμογή τις διατάξεις της απόφασης πλαισίου (Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Γερμανία, Εσθονία, Ιρλανδία, Ουγγαρία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Αυστρία,

Σλοβακία, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο). Η Γερμανία, η Ιρλανδία, η Εσθονία και η Σουηδία ανέφεραν ότι εξακολουθούσαν να διερευνούν την αναγκαιότητα θέσπισης περαιτέρω μέτρων εφαρμογής.

Για 9 κράτη μέλη μπορεί να γίνει δεκτό ότι έχουν θέσει εν μέρει σε εφαρμογή την απόφαση πλαίσιο, καθώς έχουν δηλώσει ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαία η θέσπιση σχετικής νομοθεσίας εφαρμογής.

4 κράτη μέλη είτε δεν αντέδρασαν καν στην αίτηση της Επιτροπής για την παροχή πληροφοριών (Ρουμανία) είτε δήλωσαν ότι δεν έχουν θέσει σε εφαρμογή την απόφαση πλαίσιο (Ελλάδα, Ιταλία⁸, Κύπρος).

Το περιεχόμενο των πληροφοριών τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν παράσχει ως απάντηση στο σχετικό ερωτηματολόγιο της Επιτροπής και, ειδικότερα, ο βαθμός λεπτομερειαικότητας των πληροφοριών αυτών ποικίλλουν. Ο Πίνακας 1 παρέχει μια επισκόπηση των απαντήσεων· αντανakλά την εκτίμηση των κρατών μελών όσον αφορά την πρόοδο της εφαρμογής της απόφασης πλαισίου.

2. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

2.1. Απόφαση πλαίσιο σύμφωνα με το πρώην άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Η παρούσα απόφαση πλαίσιο βασίζεται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), και ιδίως τα άρθρα 30, 31 στοιχείο ε) και 34 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Οι αποφάσεις πλαίσια, ως νομικές πράξεις, μπορούν κατεξοχήν να συγκριθούν με τις οδηγίες, δεδομένου ότι έχουν υποχρεωτική ισχύ για τα κράτη μέλη όσον αφορά το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί, αλλά παραχωρούν στις εθνικές αρχές ελευθερία όσον αφορά την επιλογή του τύπου και των μεθόδων. Ωστόσο, οι αποφάσεις πλαίσια δεν παράγουν άμεσα αποτελέσματα⁹.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του πρωτοκόλλου όσον αφορά τις μεταβατικές διατάξεις σχετικά με τις πράξεις που εκδίδονται βάσει των τίτλων V και VI της ΣΕΕ πριν από την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας (αριθ. 36), το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες, οι αρμοδιότητες της Επιτροπής βάσει του άρθρου 258 της ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζονται (ενώ οι αρμοδιότητες του Δικαστηρίου της ΕΕ παραμένουν περιορισμένες) σε σχέση με τις

⁸ Η **Ιταλία** ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν έχουν θεσπισθεί ακόμη επισήμως συγκεκριμένες ρυθμίσεις εφαρμογής. Αναφέρεται εν προκειμένω στον κώδικα προστασίας προσωπικών δεδομένων⁸, στον κώδικα ποινικής δικονομίας και σε άλλες πράξεις οι οποίες περιέχουν διατάξεις σχετικά με την επεξεργασία στους εν λόγω τομείς. Ορισμένα άλλα κράτη μέλη υιοθετούν διαφορετική προσέγγιση και αναφέρουν ότι οι ισχύοντες κανόνες περί προστασίας δεδομένων εφαρμόζονται επίσης στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές σε εθνικό επίπεδο, καθώς και στη διασυνοριακή επεξεργασία από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές σε ποινικές υποθέσεις. Επιπλέον, έχουν ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με πρόσθετες ρυθμίσεις εφαρμογής οι οποίες καταρτίζονται επί του παρόντος.

⁹ Βλ. υπόθεση C-105/03, Pupino, απόφαση της 16.5.2005, σκέψεις 34, 43-45, 47, 61, όπου το Δικαστήριο της ΕΕ απεφάνθη ότι τα εθνικά δικαστήρια, κατά την ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας, οφείλουν να καταβάλουν προσπάθεια για την επίτευξη συνεκτικής ερμηνείας, περιλαμβανομένων των αποφάσεων πλαισίων.

επονομαζόμενες «πράξεις του πρώην τρίτου πυλώνα» για μεταβατική περίοδο πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας (δηλαδή έως την 1^η Δεκεμβρίου 2014).

Στη συνέχεια παρέχονται ορισμένα αναλυτικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή τεσσάρων βασικών διατάξεων της απόφασης πλαισίου με βάση τις πληροφορίες τις οποίες διαβίβασαν τα κράτη μέλη ανταποκρινόμενα στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, της 9^{ης} Δεκεμβρίου 2010.

2.1.1. Πεδίο εφαρμογής των εθνικών μέτρων εφαρμογής

Η απόφαση πλαίσιο εφαρμόζεται μόνον στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία διαβιβάζονται ή διατίθενται μεταξύ κρατών μελών (άρθρο 1 παράγραφος 2). Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε εθνικό επίπεδο από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές σε σχέση με ποινικές υποθέσεις δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης πλαισίου.

Ο Πίνακας 2 του παραρτήματος παρέχει μια επισκόπηση των μέτρων εφαρμογής που έχουν θεσπισθεί στα κράτη μέλη. Τα περισσότερα κράτη μέλη αναφέρθηκαν στη γενική νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων ως ένα από τα μέτρα εφαρμογής της απόφασης πλαισίου και προσέθεσαν παραπομπή στην εφαρμοστέα τομεακή νομοθεσία στην οποία υπόκειται το έργο των αστυνομικών, δικαστικών, τελωνειακών και φορολογικών αρχών. Ορισμένα κράτη μέλη αποφάσισαν να μη θεσπίσουν σχετικές νομοθετικές πράξεις, αλλά αντ' αυτού να εφαρμόσουν την απόφαση μέσω της έκδοσης διοικητικών εγκυκλίων (π.χ. Γερμανία και Ηνωμένο Βασίλειο).

Τα περισσότερα κράτη μέλη ανέφεραν ότι η γενική νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε σχέση με διασυνοριακές υποθέσεις¹⁰, αν και τούτο συχνά γίνεται ταυτόχρονα με την εφαρμογή νόμων σχετικών με την ποινική δικονομία και το έργο (επεξεργασία δεδομένων) της αστυνομίας¹¹. Δεκατρία κράτη μέλη (Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Εσθονία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ουγγαρία, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Σλοβενία, Σλοβακία, Φινλανδία και Σουηδία) αναφέρθηκαν σε νόμους σχετικούς με την ποινική δικονομία ή σε παρεμφερή νομοθεσία. Επτά κράτη μέλη (Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Ουγγαρία, Κάτω Χώρες, Σλοβενία, Φινλανδία και Σουηδία) ανέφεραν την ύπαρξη ειδικού νόμου σχετικά με το έργο (επεξεργασία δεδομένων) της αστυνομίας¹². Τρία κράτη μέλη (Βουλγαρία, Πορτογαλία, Λιθουανία) προσέθεσαν ότι είχαν επίσης θεσπίσει ειδική νομοθεσία με σκοπό την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της απόφασης πλαισίου οι οποίες δεν καλύπτονται από τη γενική νομοθεσία· η εν λόγω ειδική νομοθεσία εφαρμόζεται μόνον στη διασυνοριακή επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα¹³.

Τρία κράτη μέλη έκριναν ως προβληματικό το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής της απόφασης πλαισίου. Η Ιταλία και οι Κάτω Χώρες ανέφεραν δυσχέρειες σε σχέση με την ικανότητα διάκρισης στην πράξη μεταξύ της διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων δυνάμει της απόφασης πλαισίου 2008/977 και της επεξεργασίας σε εθνικό επίπεδο, και έκαναν λόγο για

¹⁰ Τούτο ίσχυε ήδη πριν από την έκδοση της απόφασης πλαισίου (βλ. έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, Εκτίμηση επιπτώσεων, SEC(2005) 1241 της 4.10.2005, σημείο 5.1.2.).

¹¹ Βλ. πίνακα 2.

¹² Βλ. πίνακα 2.

¹³ Βλ. παρατηρήσεις των Κάτω Χωρών.

τη συνακόλουθη περιπλοκότητα που υπάρχει για τις αρχές επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη, οι οποίες καλούνται να εφαρμόσουν διαφορετικούς κανόνες περί επεξεργασίας για τα ίδια δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Η Πολωνία επεσήμανε τις εν γένει αδυναμίες της απόφασης πλαισίου και, ειδικότερα, εξέφρασε την υποστήριξή της για την επιδίωξη της Επιτροπής να θεσπισθεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο κανόνων, καθώς και για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής των γενικών κανόνων περί προστασίας δεδομένων, ούτως ώστε να καλύπτει και την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις¹⁴.

2.1.2. Ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων (άρθρο 16, αιτιολογικές σκέψεις 26-27)

Σύμφωνα με την απόφαση πλαίσιο, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους ενημερώνουν το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με την επεξεργασία ή διαβίβαση των δεδομένων σε άλλο κράτος μέλος για σκοπούς πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης και δίωξης αξιόποινων πράξεων ή εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων. Ο τύπος, το περιεχόμενο, η μέθοδος και οι εξαιρέσεις (δηλ. μη παροχή ή περιορισμένη παροχή των πληροφοριών) που ισχύουν για την ενημέρωση αυτή θα πρέπει να καθορίζονται από την εκάστοτε εθνική νομοθεσία. Τούτο θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη θέσπιση γενικής ρύθμισης, π.χ. με τη θέσπιση νόμου ή τη δημοσίευση ενός καταλόγου των πράξεων επεξεργασίας. Σε περίπτωση που δεδομένα διαβιβάζονται σε άλλο κράτος μέλος, κάθε κράτος μέλος δύναται να ζητήσει από το εν λόγω άλλο κράτος μέλος να μην ενημερώσει το υποκείμενο των δικαιωμάτων.

Από τον Πίνακα 3 προκύπτει ότι **σχεδόν όλα** τα κράτη μέλη δήλωσαν ότι παρέχουν στα υποκείμενα των δεδομένων **ορισμένες** πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων. Η **Γαλλία** δήλωσε ότι δεν προβαίνει σε τέτοια ενημέρωση. Ούτε η **Δανία** αναγνωρίζει το εν λόγω δικαίωμα, αλλά δήλωσε ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας οφείλει να τηρεί μητρώο και να ενημερώνει το κοινό.

Το δικαίωμα σε ενημέρωση υπόκειται σε **περιορισμούς στη συντριπτική πλειονότητα των κρατών μελών**. Η νομοθεσία των διαφόρων κρατών μελών είτε περιορίζει το δικαίωμα αυτό για σκοπούς πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης και δίωξης αξιόποινων πράξεων είτε προβλέπει ότι η επεξεργασία δεδομένων από ειδικές κατηγορίες υπεύθυνων επεξεργασίας (αστυνομικές και/ή δικαστικές αρχές) εξαιρείται από την εφαρμογή του συγκεκριμένου δικαιώματος. Σε ορισμένες περιπτώσεις, προβλέπονται περιορισμοί/εξαιρέσεις χωρίς να διευκρινίζονται οι πράξεις για τις οποίες ισχύουν. Σημαντικός αριθμός κρατών μελών έχει αναφέρει την ύπαρξη τέτοιων περιορισμών για την αστυνομία, τη στρατονομία, τα δικαστήρια και τις τελωνειακές και φορολογικές αρχές.

Οι **Κάτω Χώρες** δήλωσαν ότι η ύπαρξη γενικής υποχρέωσης ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων δεν συμβιβάζεται ολωσδιόλου με τη φύση του έργου των αστυνομικών και δικαστικών αρχών, αλλά ότι έχουν θεσπισθεί ορισμένες ρυθμίσεις με τις οποίες θεσμοθετείται σε επαρκή βαθμό το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να ενημερώνεται δεόντως σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων του από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές (συγκεκριμένα, εκδίδονται νόμοι με τους οποίους παρέχεται ενημέρωση σχετικά με τις περιπτώσεις και τους όρους της επεξεργασίας δεδομένων· οι εισαγγελείς ενημερώνουν το

¹⁴ Βλ. επίσης τη συνεισφορά της Πολωνίας (Υπουργείο Εσωτερικών) στη δημόσια διαβούλευση την οποία εγκαίνιασε η Επιτροπή στα τέλη του 2010 (αναφέρεται στην απάντηση της Πολωνίας στο σχετικό ερωτηματολόγιο): http://ec.europa.eu/justice/news/consulting_public/0006/contributions/public_authorities/pl_min_pl.pdf.

υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με την άσκηση ειδικών ανακριτικών εξουσιών, εφόσον τούτο δεν αντιστρατεύεται τα συμφέροντα της ανάκρισης). Οι Κάτω Χώρες ανέφεραν επίσης ότι η συγκεκριμένη διάταξη δεν είναι απαραίτητο να εφαρμοσθεί, επειδή το άρθρο 16 παράγραφος 1 αναφέρεται αποκλειστικά στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών.

Η απόφαση πλαίσιο προβλέπει το δικαίωμα των υποκειμένων των δεδομένων να ενημερώνονται, αλλά δεν περιέχει λεπτομερείς ρυθμίσεις σχετικά με τις μεθόδους που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό ούτε σχετικά με τις πιθανές εξαιρέσεις. Μολονότι, με βάση τα στοιχεία που έχουν υποβάλει τα κράτη μέλη, προκύπτει ότι το δικαίωμα σε ενημέρωση αναγνωρίζεται εν γένει, παρατηρούνται μεγάλες διαφορές όσον αφορά την εφαρμογή του στην πράξη.

2.1.3. Δικαίωμα πρόσβασης των υποκειμένων των δεδομένων (άρθρο 17)

Η απόφαση πλαίσιο ορίζει κάθε υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να λαμβάνει, ελεύθερα και απεριόριστα, χωρίς υπερβολική καθυστέρηση ή δαπάνη, είτε:

- α) τουλάχιστον την επιβεβαίωση από τον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή από την εθνική αρχή ελέγχου ότι έχουν ή όχι διαβιβασθεί ή διατεθεί δεδομένα που το αφορούν καθώς και πληροφορίες σχετικές με τους παραλήπτες ή τις κατηγορίες των παραληπτών στις οποίες έχουν γνωστοποιηθεί τα δεδομένα αυτά, και τη διαβίβαση των υπό επεξεργασία δεδομένων· ή
- β) τουλάχιστον την επιβεβαίωση από την εθνική αρχή ελέγχου ότι έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες εξακριβώσεις.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα για τον περιορισμό του εν λόγω δικαιώματος πρόσβασης, προκειμένου: να μην παρεμποδίζονται επίσημες ή νομικές έρευνες ή διαδικασίες· να μη θίγονται η πρόληψη, διαπίστωση, διερεύνηση και δίωξη αξιολογικών πράξεων ή η εκτέλεση ποινικών κυρώσεων· να προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια· να προστατεύεται η εθνική ασφάλεια· να προστατεύεται το υποκείμενο των δεδομένων ή τα δικαιώματα και οι ελευθερίες άλλων προσώπων (άρθρο 17 παράγραφος 2). Οποιαδήποτε άρνηση του υπεύθυνου της επεξεργασίας να παράσχει τις ανωτέρω πληροφορίες πρέπει να διατυπώνεται γραπτώς (άρθρο 17 παράγραφος 3).

Τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης τα οποία έχουν παρασχεθεί από τα κράτη μέλη και παρουσιάζονται συγκεντρωτικά στον Πίνακα 4 αποτυπώνουν την κατάσταση η οποία ισχύει όσον αφορά την παροχή πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων. Είναι δυνατό να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι **όλα τα κράτη μέλη¹⁵ αναγνωρίζουν ένα είδος δικαιώματος πρόσβασης στα υποκείμενα των δεδομένων**. Το συγκεκριμένο δικαίωμα διατυπώνεται εν γένει στη γενική νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων της κάθε χώρας. Σε πολλά κράτη μέλη έχουν επιπλέον θεσπισθεί λεπτομερείς ρυθμίσεις σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης, στο πλαίσιο ειδικής νομοθεσίας για επιμέρους τομείς (π.χ. σε νόμους σχετικά με το έργο της αστυνομίας).

Ομοίως, όλα τα κράτη μέλη προβλέπουν **εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης**. Οι λόγοι που προβάλλονται με τη μεγαλύτερη συχνότητα σε σχέση με την άρνηση του δικαιώματος πρόσβασης είναι οι εξής:

¹⁵ Η εξαγωγή του συμπεράσματος αυτού είναι δυνατή παρά το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν διέθεσαν αναλυτικές πληροφορίες για το θέμα (βλ. λεπτομερή στοιχεία στον Πίνακα 3).

- η πρόληψη, διαπίστωση, διερεύνηση και δίωξη αξιολογικών πράξεων·
- η εθνική ασφάλεια, η άμυνα και η δημόσια ασφάλεια·
- οικονομικά και χρηματοοικονομικά συμφέροντα ενός κράτους μέλους και της ΕΕ (περιλαμβανομένων των νομισματικών, δημοσιονομικών και φορολογικών θεμάτων)¹⁶.
- η προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλων προσώπων.

Σε ό,τι αφορά τον **τρόπο παροχής πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα**, ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ειδικές ρυθμίσεις για το συγκεκριμένο θέμα, ενώ κάποια άλλα όχι. Ορισμένα κράτη μέλη δήλωσαν ότι αναγνωρίζουν στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα να αποστείλει αίτηση παροχής πρόσβασης σε δεδομένα που το αφορούν απευθείας στην αρμόδια αρχή (ήτοι Αυστρία, Γερμανία, Βουλγαρία, Φινλανδία, Ιρλανδία, Λετονία, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Σλοβακία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο), ενώ κάποια άλλα κράτη μέλη επιτρέπουν μόνον «έμμεση πρόσβαση» (Βέλγιο, Γαλλία). Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η εθνική αρχή ελέγχου και όχι το υποκείμενο των εκάστοτε δεδομένων έχει δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του συγκεκριμένου υποκειμένου. Στη Φινλανδία και τη Λιθουανία, το υποκείμενο των δεδομένων έχει την ευχέρεια να επιλέξει. Στην Πορτογαλία, η άμεση πρόσβαση αποτελεί τον γενικό κανόνα, αλλά υπάρχει πρόβλεψη για έμμεση πρόσβαση σε περιπτώσεις στις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σχετίζεται με την κρατική ασφάλεια ή με την πρόληψη ή διερεύνηση αξιολογικών πράξεων. Ανάλογο καθεστώς ισχύει στο Λουξεμβούργο, όπου κατά κανόνα παρέχεται άμεση πρόσβαση, αλλά αν ισχύει κάποια εξαίρεση, η αίτηση για την παροχή πρόσβασης πρέπει να υποβάλλεται στην αρχή ελέγχου της προστασίας δεδομένων.

Η απόφαση πλαίσιο περιλαμβάνει γενικούς κανόνες, με τους οποίους αναγνωρίζεται στα υποκείμενα δεδομένων δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα τους. Αντιθέτως, η απόφαση πλαίσιο δεν διευκρινίζει με λεπτομερειακότητα τα είδη πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο υποκείμενο των εκάστοτε δεδομένων. Εξάλλου, αφήνει στα κράτη μέλη την ελευθερία να αποφασίσουν αυτά κατά πόσον τα υποκείμενα δεδομένων μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα πρόσβασης απευθείας ή κατά πόσον οφείλουν να ακολουθήσουν την έμμεση οδό.

2.1.4. Εθνικές αρχές ελέγχου (άρθρο 25)

Η απόφαση πλαίσιο 2008/977 αναγνωρίζει ότι η σύσταση αρχών ελέγχου στα κράτη μέλη, οι οποίες ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, αποτελεί «βασική προϋπόθεση για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών (αιτιολογική σκέψη 33). Επίσης, αναφέρει ότι οι αρχές ελέγχου οι οποίες έχουν ήδη συσταθεί στα κράτη μέλη δυνάμει της οδηγίας «θα πρέπει να μπορούν να αναλάβουν επίσης» την ευθύνη των καθηκόντων αυτών (αιτιολογική σκέψη 34). Το άρθρο 25 της απόφασης πλαισίου 2008/977 αντανakλά ένα σημαντικό μέρος της διάταξης περί των αρχών ελέγχου του άρθρου 28 της

¹⁶ Η συγκεκριμένη εξαίρεση δεν προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 17 της απόφασης πλαισίου 2008/977. Παρόλα αυτά, αντανakλά μια εξαίρεση η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

οδηγίας 95/46/EK (παράγραφοι 1 έως 4 και 7), όπου γίνεται λόγος για τις εξουσίες των αρχών αυτών και για την υποχρέωση που υπέχουν να ενεργούν με πλήρη ανεξαρτησία και να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο. Κάθε τέτοια αρχή πρέπει να διαθέτει μια σειρά εξουσιών, περιλαμβανομένων εξουσιών για τη διεξαγωγή ερευνών (περιλαμβανομένης της πρόσβασης σε δεδομένα και της συλλογής των αναγκαίων πληροφοριών), καθώς και αποτελεσματικές εξουσίες παρέμβασης (π.χ. έκδοση και δημοσίευση γνώμων πριν από την εκτέλεση επεξεργασιών· διαταγή δέσμευσης, διαγραφής ή καταστροφής δεδομένων· επιβολή προσωρινής ή οριστικής απαγόρευσης της επεξεργασίας· εξουσία να απευθύνει προειδοποίηση ή επίπληξη προς τον υπεύθυνο της επεξεργασίας· παραπομπή της υπόθεσης στα εθνικά κοινοβούλια ή άλλα πολιτικά όργανα) και την εξουσία να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

Από τον πίνακα 5 προκύπτει ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι εθνικές αρχές ελέγχου οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την παρακολούθηση της εφαρμογής και εκτέλεσης των γενικών κανόνων περί προστασίας δεδομένων είναι ταυτόχρονα υπεύθυνες για τον έλεγχο της εφαρμογής και εκτέλεσης της απόφασης πλαισίου 2008/977.

Η Σουηδία ανέφερε ότι το εθνικό της Συμβούλιο Επιθεώρησης Δεδομένων δεν έχει ακόμη διορισθεί ως αρμόδια αρχή ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 25 της απόφασης πλαισίου.

Ορισμένα κράτη μέλη έθεσαν ρητώς το ζήτημα του ελέγχου της επεξεργασίας δεδομένων από τη δικαστική εξουσία¹⁷. Η Δανία ανέφερε ότι η υπηρεσία διοίκησης των δικαστηρίων είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο της επεξεργασίας δεδομένων από τα δικαστήρια, η δε Αυστρία επεσήμανε ότι η αρχή ελέγχου της προστασίας δεδομένων δεν είναι αρμόδια να αποφαινεται επί καταγγελιών για παραβιάσεις των κανόνων περί προστασίας δεδομένων από μέρους των δικαστηρίων. Στο Λουξεμβούργο, ο έλεγχος της επεξεργασίας δεδομένων υπάγεται κατά κανόνα στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Προστασίας Δεδομένων. Οι πράξεις επεξεργασίας που διενεργούνται βάσει εθνικής διάταξης με την οποία εφαρμόζεται διεθνής σύμβαση υπόκεινται στον έλεγχο αρχής απαρτιζόμενης από τον *Procureur Général d'Etat* ή τον αντιπρόσωπό του και δύο μέλη της Επιτροπής Προστασίας Δεδομένων, τα οποία προτείνονται από αυτή την τελευταία και διορίζονται από τον αρμόδιο υπουργό.

2.1.5. Άλλα ζητήματα τα οποία εγέρθηκαν από τα κράτη μέλη

Από τα 26 κράτη μέλη, τα 20 – εκ των οποίων τα 8 δεν έδωσαν καν απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα (Βέλγιο, Δανία, Εσθονία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Λουξεμβούργο, Κύπρος και Αυστρία) – δεν ανέφεραν ιδιαίτερα προβλήματα σε σχέση με την απόφαση πλαίσιο. Όπως προκύπτει από τον Πίνακα 6, έξι κράτη μέλη διατύπωσαν παρατηρήσεις σχετικά με ζητήματα που τα προβληματίζουν, όπως τα ακόλουθα:

- Η Πολωνία εξέφρασε την άποψη ότι η απόφαση πλαίσιο εμπεριέχει πλήθος αδυναμιών, οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπισθούν, και τάχθηκε υπέρ της μεταρρύθμισης με στόχο τη θέσπιση ενός σφαιρικού και συνεκτικού συστήματος για την προστασία δεδομένων σε επίπεδο ΕΕ.

¹⁷ Βλ. αιτιολογική σκέψη 35, τελευταία πρόταση, της απόφασης πλαισίου, όπου αναφέρεται ότι οι εξουσίες των αρχών ελέγχου «δεν πρέπει να παραβιάζουν τους συγκεκριμένους κανόνες που διέπουν τις ποινικές διαδικασίες, ούτε την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας».

- Η Ιταλία και οι Κάτω Χώρες ανέφεραν δυσχέρειες σε σχέση με την ικανότητα διάκρισης στην πράξη μεταξύ της διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων δυνάμει της απόφασης πλαισίου 2008/977 και της επεξεργασίας σε εθνικό επίπεδο, και έκαναν λόγο για τη συνακόλουθη δυσκολία που υπάρχει για τις αρχές επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη, οι οποίες καλούνται να εφαρμόσουν διαφορετικούς κανόνες περί επεξεργασίας για τα ίδια δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

- Η Ιταλία, η Τσεχική Δημοκρατία και οι Κάτω Χώρες διατύπωσαν επικρίσεις για τους κανόνες της απόφασης πλαισίου σχετικά με τις διεθνείς διαβιβάσεις δεδομένων. Ειδικότερα, η Ιταλία υποστήριξε ότι είναι αναγκαίο να καθιερωθεί ένα επαρκές και πιο ομοιόμορφο επίπεδο προστασίας των δεδομένων κατά τις διαβιβάσεις τους προς τρίτες χώρες. Οι Κάτω Χώρες χαρακτήρισαν προβληματική την έλλειψη κριτηρίων στην απόφαση πλαίσιο με σκοπό την εξακρίβωση του κατά πόσον το επίπεδο προστασίας σε δεδομένη τρίτη χώρα είναι επαρκές, η οποία έχει ως επακόλουθο τη μη ομοιόμορφη εφαρμογή από τα κράτη μέλη. Τέλος, η Τσεχική Δημοκρατία χαρακτήρισε «μη ρεαλιστικούς» τους κανόνες της απόφασης πλαισίου σχετικά με τις διεθνείς διαβιβάσεις.

- Η Γαλλία αναφέρθηκε σε ένα ειδικό πρόβλημα το οποίο καταγράφεται σε εθνικό επίπεδο σε σχέση με τις περιόδους αποθήκευσης των προσωπικών δεδομένων που διαβιβάζονται προς ή από τρίτες χώρες στις οποίες ισχύουν διαφορετικές απαιτήσεις για το θέμα αυτό. - Η Σλοβακία υποστήριξε ότι είναι αναγκαίο να γίνεται μεγαλύτερη διαφοροποίηση μεταξύ της επεξεργασίας δεδομένων από τις αστυνομικές αρχές, αφενός, και από τα δικαστήρια (στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών), αφετέρου.

- Τόσο η Τσεχική Δημοκρατία όσο και οι Κάτω Χώρες υποστήριξαν ότι το έργο των αρχών επιβολής του νόμου καθίσταται περίπλοκο λόγω του ότι οι εν λόγω αρχές καλούνται να συμμορφωθούν με μια πληθώρα κανόνων περί προστασίας δεδομένων σε διεθνές επίπεδο (π.χ. Συμβούλιο της Ευρώπης), σε επίπεδο ΕΕ και σε επίπεδο κράτους μέλους.

3. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Στην παρούσα έκθεση καταγράφεται η πρόοδος της εφαρμογής και λειτουργίας της απόφασης πλαισίου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.

Οι πρακτικές δυσχέρειες που ορισμένα κράτη μέλη έχουν συναντήσει όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ των κανόνων που διέπουν την εγχώρια επεξεργασία και των κανόνων που διέπουν τη διασυνοριακή επεξεργασία δεδομένων θα ήταν δυνατό να επιλυθούν μέσω ενός ενιαίου πλέγματος κανόνων το οποίο θα καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε διασυνοριακές υποθέσεις. Το πεδίο εφαρμογής και οι πιθανές εξαιρέσεις σε επίπεδο ΕΕ σε σχέση με το δικαίωμα ενημέρωσης των υποκειμένων των δεδομένων χρήζουν περαιτέρω αποσαφήνισης. Η καθιέρωση ελάχιστων εναρμονισμένων προϋποθέσεων όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης των υποκειμένων των δεδομένων θα μπορούσε να ενισχύσει τα δικαιώματα των υποκειμένων, ενώ συγχρόνως θα προβλέπονταν εξαιρέσεις, ούτως ώστε να μπορούν οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές να εκτελούν σωστά τα καθήκοντά τους.

Με βάση το άρθρο 16 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο προβλέπεται το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι πλέον δυνατή η καθιέρωση ενός σφαιρικού πλαισίου κανόνων για την προστασία δεδομένων το οποίο να διασφαλίζει, αφενός, υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων των φυσικών προσώπων στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και, αφετέρου, την απρόσκοπτη ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των αστυνομικών και δικαστικών αρχών των κρατών μελών, σε πλήρη συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας.